

гнѣлъ цѣль-тѣ си. Папа-та му пратилъ царскѣй вѣнецъ и свое „патриаршеско благословение“. Царь Симеонъ изградилъ царевѣ-тѣ дворове прѣхубаво, и, заштото мѣслилъ да захване мѣсто-то на Византийскѣ-тѣ царю, затова вѣвелъ у нѣкои царедворскѣ обрядѣ грѣцкѣй язѣкъ. Казвать, че отбрани-ти Симеонови войници сѣ послатенѣ и посребренѣ дрѣхѣ (почетна-та му стража) поздравлявали го на *грѣцкѣй язѣкъ като царь* (императоръ).

Така мѣслилъ царь Симеонъ да направи отъ младѣ Българинѣ ново Источно царство и да издигне прѣстола си въ най-хубавѣ-тѣ столнинѣ на свѣта.

Слѣдъ Ахелойскѣй бой, царь Симеонъ ся-заловилъ да ся-приготвува изново и да крои новѣ кроеже, та пратилъ камъ Цариградъ малко войскѣ. Сѣ тѣхъ войскѣ той глѣдалъ да дрѣжи византийско-то правителство въ войнѣ. И наистинѣ, Българска-та войска нийдѣ не стрѣшнѣла да ѣ ся-опрѣ никой; тѣа стигнѣла близо до Цариградъ и ся-заловила да плѣни. Византийскѣй войвода, Львъ Фока, събралъ пакъ каквѣ-годѣ войскѣ и излѣзлъ сряшто Българе-тѣ; нѣ Българе-ти налѣтѣли на него ноштѣ (при Катасиртъ), Львъ пакъ побѣгнѣлъ, и войска-та му ся-распемала; тогава всичка-та земя до стѣнѣ-тѣ на Цариградъ останѣла въ рѣцѣ-тѣ на Българе-тѣ (918 г.).

Слѣдъ това царь Симеонъ намѣслилъ да распространи власть-тѣ си надъ Сръбинѣ, та че тогава да нагѣне Византинѣ сѣ оште по-голѣмѣ силѣ.

На онова врѣмя Сръбинѣ управналъ Петръ и живѣлъ принателскѣ сѣ силнѣй си близосѣдъ Симеона. Нѣ въ послѣднѣ-тѣ войнѣ на Византийци-